संवृत्त 1) Adj. s. u. वर्त् mit सम्. — 2) m. *a*) *Bein. Varuṇa's. — *b*) N. pr. eines Schlangendämons.

संवृत्ति f. 1) *gemeinsame Beschäftigung.* अध्ययन° *gemeinsames Studiren* Âpast. 2,6,13 (सांवृत्ति fehlerhaft). — 2) *eine richtige Wirkung* Kâraka 5, 12. — 3) etwa *Erfüllung* (personificirt). — 4) fehlerhaft für संवृति und auch wohl für सद्वृत्ति.

संवृद्धि f. 1) *Wachsthum.* — 2) *Macht* Çiç. 2,116.

संवेग m. 1) *eine heftige Gemüthsaufregung.* — 2) *Heftigkeit, Gewalt, hoher Grad.* — 3) *ein Verlangen nach Erlösung* Hem. Jogaç. 2,15. Hem. Par. 2, 308. 349.

संवेगधारिणी f. N. pr. einer Kiṁnara-Jungfrau Kâraṇḍ. 6,18.

संवेजन n. in नेत्र° und रोम° Nachtr. 6.

संवेद् m. *Empfindung.*

संवेदन n. 1) *das Erkennen.* — 2) *das Bewusstwerden, Empfundenwerden.* — 3) *das Melden, Verkünden, Zuwissenthun.*

संवेदनीय Adj. *zu empfinden* Comm. zu Njâjas. 5,1,31.

संवेद्य 1) Adj. *a*) *kennen zu lernen, zu erkennen aus* (im Comp. vorangehend), *verständlich für* (im Comp. vorangehend). — *b*) *mitzutheilen Jmd* (Loc.). — 2) *m. *der Zusammenfluss zweier Flüsse.* — 3) n. N. pr. eines Tîrtha.

संवेद्यता f. *Verständlichkeit für* (Instr.).

संवेद्यत्व n. 1) dass. — 2) *das Empfundenwerden* Comm. zu Njâjas. 4,2,36.

संवेश् m. 1) *Eintritt, Anschluss.* — 2) *das Niederliegen, Schlafen.* — 3) **quidam coeundi modus.* — 4) *Gemach, Zimmer.* — 5) **Sitz, Bank.*

संवेशक Nom. ag. *Einer, der seinem Herrn beim Schlafengehen hilft,* Kâraka 1,15. — Vgl. गृह°.

संवेशन 1) Adj. (f. ई) *zum Liegen veranlassend* Taitt. Âr. 6,3,1. — 2) n. *a*) *das Niederliegen, Schlafen* Çâṅkh. Gṛhj. 4,7. — *b*) *geschlechtliches Beiwohnen, das Beschlafen* Âpast. 2,1,19. — *c*) **Sitz, Bank.*

*संवेशनीय Adj. = संवेशनं प्रयोजनमस्य.

संवेशपति m. *der Herr des Niederliegens, — Schlafes, — Beischlafes.*

संवेशिन् Adj. *zum Schlafen sich niederlegend* in अधः° (Nachtr. 6) und ऽघन्य°.

(संवेश्य) संवेशिय Adj. *zu betreten, zu besitzen.*

*संवेष (!) m. gaṇa संतापादि.

संवेष्ट n. 1) *das Gehülltsein in* (im Comp. vorangehend). — 2) *Hülle.* Am Ende eines adj. Comp. *gehüllt in.*

संवेष्टन n. *das Zusammenrollen* Çaṁk. zu Bâdar. 2,1,9. Im Dhâtup. als Bed. von मुर्.

*संवोढ्र् Nom. ag. von 1. वह् mit सम्.

संव्यवस्य Adj. *zu entscheiden.*

संव्यवहरण n. *das Zurechtkommen —, Sichverständigen im gewöhnlichen Leben.*

संव्यवहार m. 1) *Verkehr, — mit* (Instr.) Baudh. 2,3,41. — 2) *Beschäftigung —, das Sichabgeben mit* (im Comp. vorangehend). — 3) *das Zurechtkommen —, Sichverständigen im gewöhnlichen Leben.* Vgl. लोक°. — 4) *ein allgemein verständlicher Ausdruck im gewöhnlichen Leben.*

संव्यवहारवत् m. *Geschäftsmann.*

संव्यवहारिक Adj. fehlerhaft für सांव्यवहारिक.

संव्यवहार्य Adj. in अ°.

संव्याध m. in अ°.

संव्याधं m. *Kampf.*

संव्यान n. 1) *Umschlag, Tuch, Mantel* Çiç. 18,69. Hem. Par. 2,326. 451. Bhaṭṭ. 4,37. — 2) **das Verhüllen* Çâçvata 706.

संव्याय m. = संव्यान 1).

संव्यास Verz. d. Oxf. H. 48,*b*,2 wohl fehlerhaft.

संव्यूह् m. *Vertheilung, Anordnung.*

संव्यूहिम Adj. etwa *vertheilend.*

संव्रश्चम् Absol. *zerstückelnd, stückweise.*

संव्रात vielleicht = व्रात *Menge.*

संव्रय m. in असंव्रय.

संशंसा f. *Lob, Anpreisung* Çâṅkh. Br. 28,7.

*संशकला Adv. mit कर् u. s. w.

संशप्तक m. Pl. *Eidgenossen,* im MBh. Bez. von Kriegern (Trigarta mit seinen Brüdern), *die feierlich geschworen hatten* Arǵuna zu tödten, aber selbst um's Leben gebracht wurden. °वध-पर्वन् n. Titel von Adhjâja 17. fgg. in MBh. 7.

संशब्द् m. 1) *Anruf, ein herausfordernder Ruf* MBh. 6,48,20. — 2) *Rede.* — 3) *das Erwähnen.*

संशब्दन n. *das Erwähnen, Nennung.* Pl. 221,11.

संशब्द्य Adj. in अ°.

संशम् m. *Beruhigung, Befriedigung* Bhaṭṭ. 17,101.

संशमन 1) Adj. (f. ई) *beruhigend, niederschlagend* (die aufgeregten humores). — 2) n. *a*) *das zur Ruhe Bringen.* — *b*) *Mittel zur Beruhigung* u. s. w. Kâraka 6,3.

संशमनीय in वास्तु° und संशोधन°.

संशय m. (adj. Comp. f. आ) 1) *Zweifel, Zweifelhaftigkeit, Bedenken, Ungewissheit, — in Bezug auf* (Loc., Acc. mit प्रति oder im Comp. vorangehend), *eine zweifelhafte Sache.* अपृच्छत्संशयम् Kâraka 6,19. संशयः mit folgendem Potent. *es ist zweifelhaft, ob* Chr. 78,20. नास्ति मे संशयः am Anfange eines Verses ohne Einfluss auf die Construction, eben so न संशयो मे ऽस्ति mitten in den Satz eingeschoben; नास्त्यत्र संशयः, नास्ति संशयः, नात्र संशयः, न संशयः (überaus häufig) und न हि संशयः am Ende eines Satzes so v. a. *ohne allen Zweifel.* — 2) *Gefahr, — für* (Gen., Loc. oder im Comp. vorangehend).

संशयकर Adj. (f. ई) *Gefahr bringend, — für* (im Comp. vorangehend).

*संशयच्छेद् m. *Lösung eines Zweifels, — einer zweifelhaften Sache.*

संशयच्छेद्य Adj. *die Lösung einer zweifelhaften Sache betreffend.*

संशयपत्तारक्स्य n., संशयवाद् m. (Burnell, T. Opp. Cat. 1) und °वादार्थ m. Titel von Werken.

संशयसम m. im Njâja *ein best. unrichtiges Gegenargument.*

संशयापनोद m. *eine best. rhetorische Figur: Entfernung eines ausgesprochenen Zweifels.*

संशयात्मक Adj. *dem Zweifel unterworfen, zweifelhaft.*

संशयात्मन् Adj. *dem Zweifel sich hingebend, unschlüssig* Bhag. 4,40.

संशयानुमितिरक्स्य n. Titel eines Werkes.

संशयालु Adj. *zweifelnd, skeptisch, — in Bezug auf* (Loc.) Naish. 3,61.

संशयावह् Adj. *Gefahr bringend, — für* (Gen. oder im Comp. vorangehend).

संशयित 1) Adj. s. u. 2. शी mit सम्. — 2) n. *Zweifel, Ungewissheit* MBh. 14,49,10.

*संशयितर् Nom. ag. *Zweifler.*

संशयितव्य Adj. *zu bezweifeln, problematisch* Çaṁk. zu Bâdar. 4,3,14.

संशयोपमा f. *eine in der Form eines Zweifels ausgesprochene Vergleichung.*

संशर् m. 1) *das Zusammenbrechen.* — 2) *das Zerreissen.*

संशरण n. 1) etwa *das Zufluchtsuchen bei Jmd.* — 2) **Beginn eines Kampfes, Angriff.* Richtig संसरण.

संशान n. Name verschiedener Sâman Ârsh. Br.

संशान्ति f. *das Erlöschen.*

संशारुक Adj. in असंशारुक Nachtr. 2.

संशास् in सुसंशास्.

संशासन n. *Anweisung.*

संशित 1) Adj. s. u. 2. शा mit सम्. — 2) *m. N. pr. eines Mannes.

संशिततपस् Adj. *sich strengen Plagen unterwerfend, alle Plagen ertragend* (ein Çûdra) MBh. 13, 141,58.

संशितवाच् Adj. *spitze Reden führend* 50,16.